

Neprijetna resnica

Ne bodite nikomur dolžniki, razen če gre za medsebojno ljubezen (Rim 13,8)

V študentskih letih sem sodeloval pri protestih proti vietnamski vojni. Nekega večera smo se zbrali pred stavbo oficirske šole naše univerze. Protest je se je zaostroval, ko so nekateri protestniki začeli vzklikati gesla z jeznimi glasovi in dvigati svoje pesti ter groziti, da bodo začeli metati kamenje. Ko sem pogledal najprej svoje prijatelje in nato prestrašene rekrute oficirske šole, se mi je zdelo, da je edino sporočilo, ki je prihajalo na dan, bes. Postalo me je sram. S prijateljev sva se zmuznila stran, da bi kupila vročo čokolado in krofe, ki sva jih nesla k zadnjim vratom stavbe oficirske šole za tiste, ki so bili skriti v njej. To je bil nekakšen mirovni dar.

Oseba, ki želi govoriti resnico, ni opravičena od ostalih kreposti. Ravno nasprotno: ne moremo bili učinkoviti pripovedovalci resnice, če ne živimo njenega sporočila. Ralph Waldo Emerson je zapisal: "Zakaj govoriš tako glasno, da ne morem slišati, kar želiš povedati." (To je splošno veljavno.) Ne moremo besneti, da bi dosegli mir. Ne moremo udariti otroka, ker je udaril svojega brata. (Lahko temu rečemo šeškanje, a še vedno smo ga udarili.) Ne moremo peti: "Ubi caritas, deus ibi est" ("Kjer je ljubezen, tam je Bog"), potem pa takoj opravljati enega od župljanov.

Mati, ki je imela sina z nepremagljivo željo po sladkarijah, je fanta pripeljala od daleč, da bi govoril z Gandhijem. Ta ji je rekel, naj se vrne čez dva tedna. Ko sta zopet prišla, je Gandhi rekel fantu, naj neha jesti toliko sladkorja in fant se je strinjal. Mati je vprašala Gandhija: "Zakaj tega niste rekli fantu pred dvema tednoma? Tako bi mi prihranili breme dolge poti nazaj sem?" Gandhi ji je odgovoril: "Pred dvema tednoma sem sam jedel preveč sladkarij. Videti sem moral, če lahko s tem preneham, preden sem to svetoval dečku."

Ni dovolj, da povemo resnico. Kakor piše sv. Pavel svoji skupnosti v Rimu, je prva dolžnost ljubiti. Da bi bili učinkoviti pripovedovalci

resnice, ne smemo čutiti nobenega veselja ob tem, ko drugi delajo narobe, niti veselja zaradi samopotrditve, ker imamo prav. Gandhijev zgled nam govori, da sta zavedanje lastnih napak in volja, da bi se spremenil predpogoja, da lahko povem resnico v ljubezni.

Ko nekoga ljubimo, ne moremo spregledati njegovega destruktivnega vedenja, a hkrati ne moremo svetovati spremembe, če se nismo pripravljene spremeniti. Če želimo protestirati za mir, moramo biti mirni. Če želimo vzgajati zdrave otroke, živimo zdravo življenje.

Ljudje, ki nam govorijo resnico v ljubezni - bodisi starši, soprog, soproga ali otrok; spovednik, trener ali svetovalec; ali pa dober prijatelj - ti ljudje so neprecenljivi za nas in našo duhovno in čustveno rast. V nekem trenutku bomo tudi mi poklicani k neprijetni nalogi. V današnjem evangeliju Jezus poudarja praktično uporabo tega klika, načrt za ljubezen, učinkovito srečanje. Zanimivo je, da zelo spominja na klasično delovanje, ki je izraženo v programu dvanajstih korakov. Pozorni moramo biti na to, da vsak korak soočenja vključuje ljubezen, molitveno navzočnost, ki nima drugega cilja kot dobro za človeka in skupnost, ki ji vsi pripadamo.

Če obstaja neprijeten pogovor, ki se mu izogibamo, ali človek, ki mu odrekamo neprijetno resnico, lahko danes začnemo ljubeče pripovedovati resnico tako, da zanju molimo. Molimo tudi za človeka, ki se bojuje proti temu, da bi se srečal z nami. Molimo zanje in zahvaljujmo se zanje, ko se, šepajoč, bližamo Božjemu kraljestvu.

avtor: P. B. Shortal
prevod: s. Gundrada
<http://celebrationpublications.org>